

Sygn. akt VIII U 2844/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2017 roku w Lublinie

sprawy S. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania S. M.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 22 kwietnia 2016 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 2844/16

UZASADNIENIE

S. M. odwołał się od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 22 kwietnia 2016 roku, którą odmówiono mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego, z uwagi na niespełnienie przesłanki niezdolności do samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu odwołania powołał się na swój stan zdrowia (k. 2).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji (k. 4).

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

S. M. urodził się (...). Od 27 czerwca 1994 roku jest uprawniony do renty rolniczej, jest też obecnie całkowicie trwale niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 190 akt KRUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS k. 188, okoliczności bezsporne).

Wnioskiem z dnia 8 lutego 2016 roku skarżący zwrócił się o ustalenie uprawnień do wypłaty dodatku pielęgnacyjnego (k. 165 a.r.).

Orzeczeniem z dnia 1 marca 2016 roku Lekarz Rzeczoznawca uznał badanego za trwale całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, nie stwierdził niezdolności do samodzielnej egzystencji (k. 181v).

Po złożeniu sprzeciwu przez wnioskodawcę Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 19 kwietnia 2016 roku podtrzymała orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy (k. 188 a.r.).

Na podstawie powyższego orzeczenia organ rentowy w dniu 22 kwietnia 2016 roku wydał zaskarżoną decyzję (k. 189 a.r.).

Ponieważ kwestia zdolności ubezpieczonego do samodzielnej egzystencji wymagała wiadomości specjalnych, Sąd Okręgowy dopuścił na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy (kardiologa, okulisty i endokrynologa - k. 8).

Biegli w opinii z 24 października 2016 roku rozpoznali u S. M.: _stan po (...) i nie stwierdzili u badanego niezdolności do samodzielnej egzystencji. Opiniowany w 2008 roku przeżył operacje(...) Po operacji leczony w Poradni Okulistycznej w B. - otrzymuje krople (...). Badaniem okulistycznym stwierdzono (...) brak jest podstaw do uznania u opiniowanego niezdolności do samodzielnej egzystencji z przyczyn okulistycznych. W opinii biegłego endokrynologa badany nigdy nie był diagnozowany i leczony przez endokrynologa. Badaniem nie stwierdza się odchyień w zakresie schorzeń diagnozowanych i leczonych przez endokrynologa. W ocenie endokrynologicznej brak podstaw do uznania niezdolności do samodzielnej egzystencji z przyczyn endokrynologicznych. Biegli, podkreślili iż opiniowany skarży się na(...) W 2013 roku (...) W opinii biegłej neurolog (...) uniemożliwia prace w gospodarstwie rolnym, jednak opiniowany nie wymaga stałej pomocy i opieki przy czynnościach dnia codziennego. Po analizie akt sprawy, dokumentacji medycznej i badaniu lekarskim biegli nie stwierdzili niezdolności do samodzielnej egzystencji. (k. 17 – 19).

Wobec zastrzeżeń do opinii złożonych przez wnioskodawcę na rozprawie w dniu 6 lutego 2017 roku i dołączeniu wyników badania Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej neurologa (k. 43v).

W opinii uzupełniającej z dnia 16 lutego 2017 roku biegła neurolog uznała, że stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia przyznania dodatku pielęgnacyjnego(...) - były powodem orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca wymaga leczenia i okresowej rehabilitacji w razie zaostrzenia dolegliwości, ale jest samodzielny, zdolny do samoobsługi. Stan zdrowia, stan (...) nie uzasadnia konieczności korzystania z opieki i pomocy osób innych przy zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych. Biegła podkreśliła, że brak podstaw do przyznania zasiłku pielęgnacyjnego i orzeczeniu niezdolności do samodzielnej egzystencji (k. 45).

Sąd Okręgowy uznał powyższą opinię biegłych wraz z jej uzupełnieniem za wiarygodną w całości. Została ona wydana przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawcy, po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań i zapoznaniu się z dotyczącą jej osoby dokumentacją lekarską. Opinia jest rzetelna i precyzyjna, a wnioski z niej płynące są jasne. Ubezpieczony nie kwestionował merytorycznie opinii biegłych – nie składał innych wniosków dowodowych. Złożone na rozprawie w dniu 5 czerwca 2017 roku dowody w postaci kserokopii historii choroby nr (...) w T. Gabinet (...) zawierają głównie adnotacje o (...)na podstawie wyników badań, skierowanie do poradni neurologicznej, skierowanie na zabiegi, co odzwierciedlają również zaświadczenia o stanie zdrowia dołączone do akt. Natomiast (...) były dołączone przez wnioskodawcę (k. 44) i dokumenty te stanowiły przedmiot oceny biegłych.

Należy więc podkreślić, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu. Odrębny charakter postępowania nie wyłącza zasady kontradiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia twierdzeń przez ubezpieczonego w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy - art. 232 k.p.c. (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z 8 stycznia 2008 r., I UK 193/07, LEX nr 447681; z 8 lipca 2008 r., II UK 344/07, LEX nr 497701).

Dodatek pielęgnacyjny jest świadczeniem wypłacanym na podstawie art. 27 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2008.50.291 t.jedn. ze zm.) w związku z art. 6 pkt 6 tej ustawy w zw. z art. 75 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227, t. jedn. ze zm., dalej jako ustawa FUS).

Zgodnie art. 27 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników do emerytury rolniczej przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach określonych w przepisach emerytalnych. Natomiast w myśl art. 75 ustawy FUS dodatek

ten przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, uznanej za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, jak również osobie, która ukończyła 75 lat. 5. Niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych (art. 13 ust. 5 ustawy FUS). Kategoria ta obejmuje opiekę oznaczającą pielęgnację, czyli zapewnienie ubezpieczonemu możliwości poruszania się, odżywiania, zaspokajania potrzeb fizjologicznych, utrzymywania higieny osobistej, itp., jak również pomoc w załatwianiu elementarnych spraw życia codziennego, takich jak robienie zakupów, uiszczanie opłat, składanie wizyt u lekarza.

Z ustaleń faktycznych poczynionych w toku postępowania jednoznacznie wynika, że S. M. jest uprawniony do renty rolniczej, jest też całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Stan zdrowia skutkujący niezdolnością do pracy w tym stopniu niewątpliwie ma negatywny wpływ na funkcjonowanie ubezpieczonego w codziennym życiu, jednak z opinii biegłych wynika, że nie jest on niezdolny do samodzielnej egzystencji. Wnioskodawca podniósł, iż nie jest w stanie sam sobie ugotować, czy uprać, ale jednocześnie wyjaśnił, iż nigdy takich czynności domowych nie wykonywał. Skarżący przyznał, iż chodzi do sklepu i robi zakupy naprzemiennie z żoną. Na rozprawę w dniu 6 lutego 2017 roku, a więc w porze zimowej przyjechał środkami komunikacji publicznej z przesiadką, pokonując drogę około 100 km w jedną stronę. Okoliczności te zdaniem Sądu potwierdzają wnioski opinii biegłych odnośnie braku niezdolności wnioskodawcy do samodzielnej egzystencji. Podkreślony przez skarżącego stan (...)były powodem orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Stan zdrowia, stan (...)nie uzasadnia konieczności korzystania z opieki i pomocy osób drugich przy zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Ubezpieczony nie podważył opinii biegłych, nie wykazał, że wnioski z niej płynące są dowolne, tym samym nie dowiódł spełnienia wszystkich przesłanek do nabycia prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Ponieważ nie ukończył 75 lat, nie jest możliwe przyznanie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego bez spełnienia wymogu niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W tych okolicznościach decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego była prawidłowa.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.